

متن پرسش

با عرض سلام و ادب خدمت جنابعالی سوالی دوستی پرسیده بود در مورد آقای مجتهدی و زن حائض جوابی که فرموده بودید به نظرم ایراد بر آن وارد است فقه آمده و حداقل های لازم جهت رعایت را بیان فرموده یعنی یک دیندار باید این امور را حتما انجام دهد یا ترک کند ولی اگر کسی بخواهد از مراتب ایمان بهرمنند شود به همان میزان باید عمل خود را ارتقا دهد مثلا همه باید نماز بخوانند این یک تکلیف لازم الاجرا برای همه است اما اگر کسی بخواهد از معنویت بهره بیشتری ببرد حتما باید نماز شب بخواند تا جایی که همه بزرگان فرموده اند بدون آن نمیتوان به جایی رسید یا اینکه در مرتبه ای لازم میشود انسان به این شعر که حدیثی از حضرت علی است عمل کند پاسبان حرم دل شده ام شب همه شب تا در این پرده جز اندیشه او نگذارم در مورد مسائل خوردنی هم همین است ابتدا باید از حرام قطعی احتراز کرد جایی هم تکلیف آن است که از دست پخت زن حائض اجتناب کرد و ربطی به اهل کرامت و عارف ندارد مثلا فرزند آقای بهجت نقل میکرد زمانی پدرم آمد چایی بخورد در اتاق ما بعد بلند شد رفت علت را پرسیدم فرمود فرزندت وارد شد عروسکی در دست او بود که لخت بود نمیخواستم چشمم به آن بیفتد در صورتیکه از لحاظ فقهی مشکلی ندارد و تکلیف او نیست درست است هر آنچه گفتیم در دین هست خارج از دین نیست ولی فقه قسمتی از دین هست که حداقلهای لازم را بیان نموده است

متن پاسخ

باسمه تعالی؛ علیکم السلام: ملاحظه کنید مثالی که زدید فقها مبنا دارند که مجسمه □ اعم از عروسک یا غیر عروسک □ مانع حضور انوار ملائکه در آن محل است ولی دوری از دست پخت زن حائض به خودی خود مبنایی ندارد که لازم باشد احتیاط کرد. به همین جهت باز تأکید می‌کنم اگر حرکتی مبنای فقهی ندارد □ اعم از آنچه فقه به عنوان احتیاط مطرح می‌کند یا صریح نظر می‌دهد - نباید مدّ نظر سالک قرار گیرد در همین رابطه گفته می‌شود کسی باید وارد سلوک عرفانی شود که از فقه اطلاعات کافی داشته باشد و این فقه است که معلوم می‌کند چه چیزی واجب است و چه چیزی حرام و چه چیزی مستحب است و چه چیزی مکروه. سالک عارف سعی می‌کند در عین رعایت واجب و ترک حرام نسبت به امر مستحب کوشا باشد و حتی‌الامکان از مکروه پرهیز کند و هر چیزی خارج از چنین محدوده‌ای یک کار من‌درآوری است و معلوم نیست برای سلوک بی‌خطر باشد. موفق باشید